

på, om Det Konservative Folkeparti vil have en folkeafstemning om det, der måtte blive resultatet?

Dernæst vil jeg gerne spørge hr. Kent Kirk: Når vi så når dertil, hvor også hr. Kent Kirk vil begynde at forholde sig til det her spørgsmål, vil afgørelsen om en folkeafstemning så alene blive taget ud fra en rent juridisk vurdering af, hvorvidt det er nødvendigt, og om man kan samle et femsjettededesflertal i Folketinget, eller vil det også ske ud fra politiske hensyn, nemlig det rent saglige hensyn, at det er befolkningen, der skal fastsætte tempoet i EU-integrationen, og ikke politikerne alene?

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Én gang mere til fru Annette Just: Jeg har ikke udtalt mig om substansen i det fransk-tyske forslag. Det, jeg har udtalt, er, at selvfølgelig har de ret til at komme med det, og jeg har konstateret, at når de kommer med det, er det også med til at skabe en vis form for dynamik på topmøderne. Så har jeg ikke her fra Folketingets talerstol sagt sådan, som fru Annette Just citerede mig for: at Den Vesteuropæiske Union skal være en aktiv del af EU. Jeg konstaterede, at det er det, diskussionen drejer sig om, og det er der nogle medlemslande, der ønsker; men jeg har ikke sagt, at det var, hvad Det Konservative Folkeparti mente.

Så til hele folkeafstemningstemaet, som jo blev dyrket meget. Må jeg sige med det samme, at vi meget gerne vil have en folkeafstemning om ØMU'ens tredje fase i 1998. Vi mener faktisk, at her er et område, hvor vi kan forudse, at tingene er afklaret i 1998, da kender vi de lande, der går videre i ØMU'ens tredje fase, og da mener vi, det må være rigtigt, at den danske befolkning får mulighed for at tage stilling til, om Danmark skal stå udenfor, eller om man skal være med. Det har vi faktisk også lovet den danske befolkning, så dér er vi altså meget parat.

Dernæst siger vi omkring regeringskonferencen, at vi godt vil afvente og se, hvordan situationen er, når regeringskonferencen er overstået. Vi er ikke bange for en folkeafstemning, vi vil også godt have en folkeafstemning, men vi vil altså vente og se, til resultatet foreligger engang i 1997, for der kan være så mange delfaser her, der kan være mange ting, man skal tage stilling til.

Jeg mener egentlig, hr. Steen Gade var lidt inde på problemstillingen, at vi jo også skal passe på, at det her ikke kommer til at køre alt for isoleret.

Jeg mener, at perspektivet i regeringskonferencen er, at vi er i gang med at tilpasse nogle traktater, for at vi kan få udvidelsen med Øst- og Centraleuropa på plads. Det er perspektivet, og det perspektiv vil Det Konservative Folkeparti ikke miste. Jeg ved, at Enhedslisten og Dansk Folkeparti vil gøre alt, hvad de kan for at holde det perspektiv væk fra den danske befolkning, men det vil vi kæmpe imod til enhver tid.

Steen Gade (SF):

Det har været lidt morsomt at høre ordførerne fra Venstre og De Konservative i dag.

Jeg vil gerne sige, at jeg synes da ikke, Det Konservative Folkepartis ordfører behøver at undskyldte, at hans tale i dag er tandløs. Det synes jeg da ikke er et problem. Det er kun, hvis hr. Kent Kirk på et eller andet tidspunkt skal tygge noget virkelig hårdt, at det bliver et problem.

Vi tager det fra SF's side med glæde, at Venstre opfører sig sådan i dag, og at De Konservative også lader være med at sige noget særligt.

Jeg vil som indledning gøre to bemærkninger til besvarelserne fra statsministeren og udenrigsministeren. Den ene handler om det dér smukke billede, der bliver tegnet omkring beskæftigelsen og EU osv.

Jeg kunne forstå, hvis man tegnede et billede af en meget dårlig situation med meget høj arbejdsløshed, med kæmpedemonstrationer – i hvert fald i det sydlige Europa – mod ØMU'ens krav om konvergens; det er jo, som man ved, i overensstemmelse med virkeligheden. Men vi får sådan en slags skønbillede, som om man nærmest har løst problemerne.

I virkeligheden burde ansvarlige politikere opleve det dilemma, det er, at man næsten som »Fangerne på fortet« sidder helt isoleret og siger: Nu gør vi noget ved beskæftigelsen, samtidig med at det, folk oplever i deres hverdag i hele Europa – men specielt i de lande, som nu tilpasse sig ØMU'ens krav – er øget arbejdsløshed. Der er et enormt misforhold mellem den måde, vi diskuterer på, og virkeligheden.

Den anden bemærkning går på, at jeg i hele vækstdiskussionen og ønsket om at få beskæftigelse voldsomt savner diskussionen omkring miljøet.